

Tempobeteckningar i glunttexter

(I gluntar med flera verser får man anpassa tempo efter texten.)

"Framförallt får icke den musikaliska rytmens förfuskas genom att sångaren på någon favoritfras företar sig allehanda extravaganser. En sak, som flertalet gluntsångare tyckas förbise, är att komponisten för alla gluntar skrivit tempo-beteckningar. Dessa betyda givetvis mycket mera än slarvig slentrian, även kallad tradition." Så skriver Nils-Eric Fougedt på denna hemsida under Wennerbergiana/ Texter om Gluntar och Wennerbergiana efter Svensons bok.

Anm: detta började som en hjälp för dem som redan kan melodierna till gluntarne men vill få hjälp att sjunga den så som Wennerberg velat få dem framförda. Här anges tempobeteckningarna på italienska. På annan plats på denna hemsida finns dessa termer översatta till svenska.

Sen kompletterades texten med dubbelkonsonant som signal för när en ton är punkterad. Det kan missförstås, eftersom en punkterad åttondels not ser ut att var längre än en fjärdedels eller halvnot. Men för den som kan melodin kan det vara till nytta med markering av punkteringar.

Understrykning av enstaka ord eller stavelseer markerar tecken för betoning.

1. I anledning av Magisterns och Gluntens första bekantskap	s. 2
2. Glunten blir Juvenal	s. 2-6
3. Uppsala är bäst	s. 6
4. En månskensnatt på Slottsbacken	s. 7
5. Glunten på föreläsning	s. 7
6. En solnedgång i Eklundshofsskogen	s. 8
7. Harpospelet på Schylla	s.8-11
8. Huruledes månen intresserar sig för Glunten och Magistern	s.12
9. Nattmarschen i Sankt Eriks gränd	s.12-14
10. Dagen därpå	s.15
11. Gluntens moster	s.15-16
12. Magisterns misslyckade serenad	s.16-18
13. Huru Gluntens svårmod, på "Äpplet", skinbras av Magisterns vårfantasier	s.18
14. Gluntens vigilans	s.19-20
15. På "Flustret", en söndagseftermiddag under rötmånaden	s. 20-21
16. Vid brasan på Magisterns kammare efter en stor middag	s. 21-22
17. Magisterns flamma	s. 22
18. Gluntens flamma	s. 22-23
19. En kväll på kyrkogården	s. 24-26
20. Mötet i Domtrappan	s. 26
21. Gluntens misstag	s. 27
22. Hemmarsch från Eklundshof med en bondspelman	s. 27-28
23. Anklagelsen	s. 28-29
24. Efter Kameral-examen	s. 29
25. Examens-sexa på Eklundshof	s. 30-37
26. Impromptu-balens	s. 37
27. Slottsklockan	s. 38
28. Gluntens reskassa	s. 38-39
29. Avskedet på Flottsund	s. 39-40
30. Magisterns monolog, efter Gluntens avresa från Alsike	s. 40

Bägge

Höör du eej likt kända ljuud?

cres.-dim

Ree'n han naalkas glädjens guud!

Nääär han aandas doftar ljuuvlig våår,
cres.-dim.

Torkas öögats tåår,

cres.-dim.

Läkas hjärtats såår.

cres.-dim.

Vad den guden är charmaant! – Gutår!

patetico

Glunt III Uppsala är bäst

Vivace

Magistern:

Svara mig, Glunten, på ära och tro,
utan avseende på små fataliteter,
sådana, vet du ju, bygga och bo,
varthelst du kommer, inom alla fakulteter.
Är inte Uppsala märkvärdigt bra,
bättre än alla andra städer här i Norden?
Jag vågar till och med påstå — jaha!
bättre än någon annan fläck på hela jorden?

Glunten:

Du talar som en häst, Uppsala är bäst,
bäst utav allt, som finns på denna sidan solen;
och maken till den sta'n, finns ej, ta' mig fan,
letar du också från ekvatorn och till polen.

Bägge:

Nej! lingeenstäds i vida världen finns en vrå,
där man hela dygnet om kan leva så
utan risk och bara immerbadd gå på
just som turkar och få hetा folk ändå.
Och finns det, så är det på en annan planet,
vars namn ej självaste Bredman vet.

Glunt IV En månskensnatt på Slottsbacken

moderato

Magistern:

Herre min Gud, vad den månen lyser,
se, vilken glans utöver land och stad!

Glunten:

Himlen är klar och var stjärna myser
vänligt emot oss ner och vinkar glad.

Bägge:

Där flammar Sirius, där Orion,
där plaskar Svanen i eterne^{rit}s bad.
^f

Herre min Gud, vad den månen lyser,
^p
se, vilken glans utöver land och stad!

Glunt V Glunten på föreläsning

Glunten

Har du hört min malör i går?

Allegro commodo

Den var sänd av hin onde.
Gud bevars för en stund så svår!
Än jag skäms som en bonde.

Magistern

Jag har ej hört det minsta grand,
alltså lossa din tungas band!

Glunten

Jag bevistade . . .

Magistern

Ja, det var dumt!

Bägge

Horribelt dumt!

tr

Glunt VI En solnedgång i Eklundshofs-skogen

Andante pastorale

Magistern

Vad det är skönt ändåå
här i naturens sköte!
Långt ifrån Fyris' åå,
långt från dess gator gråå!

Glunten

Under en himmel blåå,
blå som en ängels öga,
vårliga skyar gåå,
vita som lamm och små.

Bägge

Högt över gräs och stråå
furornas korum susar,
och vid dess fötter ståå
sippor och höra påå.
Ack, om du hjärta haar,
flyende sol, dröj kvaar!
Ty utan dig är aallt
ödsligt och mörkt och kaallt.

Glunt VII Harpospelet på Schylla

Allegro con brio, quasi presto

Glunten

Leeve det naattliga Schylla!
Hääär finns det foolkliv i banko,
haapor och slaagsmål och fylla,
oos av kotleetter och Lüpnzmans Baraanko.

Magistern (härmrar harpspelerskorna.)
»Höör't, meine fleehenden Lieieder,
straahlende, leueuchtende Steerne!
Koommt mein Gelieebter nicht wieieder?
Bleiebt er denn eewig mir feerne?»

Glunten

Paang, där small söönder en ruuta.
Deet var en knoodd. Kasta uut'en!
Höör den kanaaljen vill pruuta –

Bägge

Fraam med riksdaalern och deet på minuuten!

Magistern
Kypare, locka på Atis!
 leggiero e quasi parlando

Glunten
Kypare, stanna – hör på!
 leggiero e quasi parlando

Magistern
Kypare, ge honom gratis . . .

Glunten
Kypare, toddar för två!
 dim

Magistern
Kypare, fläsk och potatis.
 Dim

Glunten
Kypare, inte för små!

Magistern
Kypare!
 dim

Glunten
Kypare!
 dim

Magistern
Kypare, gå.

Glunten
Singt, ihr Mädchen! – Tyst med allt buller och
bång!

Magistern
Ta'n en sång . . .

Glunten
På en gång . . .

Bägge
Munter – men inte för lång!
 (De preludiera och börja sedan "Webers sista tanke".)

Glunten

Nej, för Guds skull, inga klagovisor, kära barn!

(De spela en “Suck-vals”.)

Magistern

Tig då, Marianne, jag beder –
Annchen du . . . spar’ din hals!
accelerando

Är det nu skick och seder
spela en gammal vals?

Bägge

Ta’n nu ett vackert stycke,
p Andante

något med mera tycke . . .
vivace

(De falla genast in med “Edite, bibite»” . . .)

Magistern

Ausserordentlich, wunderschön, ja!
Andante

Glunten

Kors vilken grazie de tyskarna ha!
(De börja en jodel-melodi.)

Bägge

Nej! Nu är det sluut . . .
troppo vivace

Annchen, vet huut!

Komma med slagdängor, fula som satan,
och valser och visor, så gamla som gatan . . .

Nej!

Nu är det sluut!
Ej en minuut
dröjer jag här meer.

(De spela upp en splitter ny sång.)

Glunten

Nå!

Magistern

Se så!

Glunten
Spela på!

Magistern
Vi ska' inte gåå!

Bägge
Vi sjunga med er bægge två.
Es keehret der Frühling mit lachendem Blick
Cantabile!
verjüngend und schaaffend zur Erde zurück;
Amabile!
als freueundlicher Eengel umschwebt er die Flur,
Mirabile!
und zeichnet mit Blumen die segnende Spur –
Pass' på nu, go' herrar, nu kommer det köör!
Sjung, Österberg, sjung! Och var med, herr
kassör!
Kom hit, kära farbror, sitt inte och späd!
Tag pastorn och garvarn och fältläkarn med!
Nystedt, slå takten!
f
O, seiei uns willkommen, du fröhlicher Gast!
p

Ja!
fz

Ach, laange schon war uns der Winter zur Last.
P

Ja!
fz

Er schlieiesset so grämlich ins Zimmer uns ein;
P

Ja!
fz

Wir lieben es lustig im Freien zu sein.
P   f cresc. dim.

Hurrah! Hurrah! Hurrah! Hurraaaah
fp   f   dim.

Duaabber, du laadest uns fröhlich und mild,
p

Cantabile!
 hinauaus in das duuftende Blumengefeld;
 Amabile!
 du lieiebest die Kinder und fröhliches Spiel,
 Mirabile!
 und schenkest der herrlichen Freuden uns viel.

Pass på nu igen! Liebes Mädchen, gutår!
 Dim.

Skål, gamle konditor, hur mår din bottfor?
Nå, präst då och garvare, släpp nu Marianne!
 Hon är nog beredd, er förutan, minsann.
 Herre, håll käften!

f

O, gieb uns auch immer, du blühender du,
 p

Ja!
 fz

viel heitere Tage und Blumen dazu;
 p

Ja!
 fz
 und saag' ees dem Sommer, bald ist er ja da,
 p

Ja!
 fz

wir bitten um Rosen und Kirschen, ja, ja!
 p   cresc..

Hurrah! Hurrah! Hurrah! Hurrah!
 fp

Glunt VIII Hurledes månen intresserar sig för Glunten och Magistern
 tempo di menuetto

Glunten

Nu troor jag deet kan vara tiid
 att täänka påå refrängen
 och eefter daagens striid och friid
 begee sig hem i sängen . . .

Magistern

Och dröömma nåågon ljuuvlig drööm
 om guull och grööna skogar,
 ett eeget boo, en häälft så ööm
 och häär och där små krogar.

tr

Bägge

Rectiissime!

f

Strictiissime!

Skål, fraater amantiissime!
 Ett eeget boo,
 En häälft så ööm,
 Och häär och där små krogar.

Glunt IX Nattmarschen i Sanct Eriks gränd

tempo di marcia

Glunten

Fraamåt marsch!

Magistern

Gå på!

Glunten

Hööger om!

Magistern

Rätt så!

Glunten

Huu, så beckaande mörkt i natt!

Magistern

Göör detsamma.

Glunten
Ja men!

Magistern
Meen var ä' vi?

Glunten
I gränd.

Magistern
Vete fan vad jag fått för en hatt.

Glunten
Veem är det?

Magistern
Va' sa?

Glunten
Svaara strax!

Magistern
Wer da?

Glunten
Vaarför står heerr'n och lurar så sent?

Magistern
Nåå, så tokigt!

Glunten
Hur så?

Magistern
Deet är pumpen!

Glunten
Hå, hå!

Magistern
Beer om ursäkt , var ej illa men't.

Bägge
Aarm i arm framåt!
Koors så vinglig stråt!
Jaag var dum, som åt . . .
boorde supit på't.
Deet var hin till Eriksgataa,

mörk och smutsig, kaall och våt.

Jäämna steg, takt tu!

Så, nu går det ju?

Aakta knuten nu!

Hååll du truten du!

Aaj! Ohooj! Pladask i smutseen

ligger nu båd' jaag och du.

Magistern

Ja, så går det till slut med all världslig fröjd

hur man ock balanserar, så bär det kull.

Bägge

Och till rännstenens djup från salongens höjd är

ett tuppsteg, min bror, se'n man väl är full.

Glunten

Det är märkvärdigt dock vad man faller lätt

och hur svårt det se'n har sig att komma opp!

Bägge

Ja, den tyngdlagen fjäskar på alla sätt,

för att rätt chikanera vår arma kropp.

Glunten

Höör du brandvaaktens rop, som på Dombron

står?

Magistern

Nåå, den hjälpeen den kom soom från skyn!

Bägge (ropa)

Duu skall få dig en suup som till stortån går,

om du halar oss opp utur dyn.

(De få hjälp av brandvakten.)

Glunten

Heedersväñ, taag ett taag ... nooch einmal ... se så där!

Magistern

Diin belöniing blir stor oom ock sen.

Bägge

Duu är lycklig ändå, ty du vet vart det bär;

du har stadgade, sansade ben.

Glunt X Dagen därpå

poco allegretto

Magistern

Nåå så välkommen!
 Tyyckte du om 'en –
 gåårdagen, du? Säg var den inte bra?
 Jäämt och samt bålar,
 luustiga skålar,
 graatis förtäring, ja, tack skall du ha!

Glunten

Neej, min Magister,
 daagen var bister,
 jaag är fördärvad från topp och till tå.
 Hör, hur jag låter.
 Se, hur jag gråter,
 ack, om jag hållit mig hemma ändå!

Bägge

Höör hur jag (han) låter,
 See hur jag (han) gråter,
 Aack, om jag (han) hållit mig (sig) heemma ändå! heemma ändå!

f   p

Glunt XI Gluntens moster

Moderato

Glunten

Känner du min mooster, fröken Hoppenrath,
 hon, som bor på "Dragarbrunn" och håller mig med mat,
 ytterst respektaabel, det är visst och sant,
 men en riktig furiaa, betraktad såsom tant.

Magistern

Åja, jag såg henne nyss.

Glunten

Hon ser ju ut som en ryss?

Magistern

Deet vore synd att sääga. Hon bär
 tvärtoom sina år med all heeder.
 Täänk sådan växt, sådant huull, sådan air,
 och eerkänn, att väl hon sig klää'r!

Glunten
 Ja, varje trå
 från topp och till tå
 sitter som vore den gjuuten.
 Växten är bra
 och minen – åja!
 Huullet förträffligt men – truten!

Bägge
 Aj, aj, aj, aj, den truuten!
 cres.- dim. tr.

Glunt XII Magisterns misslyckade serenad

Andante affetuoso

Glunten
 Sakta nu, kast' bort cigarren,
 sotto voce

ställ dig här, så står du bra!
 jag skall sköta om gitarren,
 börja nu . . . här haar du a!

Magistern (Börjar serenaden.)
 O hulda tärna, om du vaknar
 portamento

vid mina toner, vredgas ej!
 Du käänner iicke ään, hur trogen kärlek saknar,
 och hur den hoppas jäämt, förståår du ej, ack nej!

Glunten
 Märks där ljas? – Nej! Rörs gardinen?
 sotto voce

Nej, hon sover som en stock.
 Slå i väggen, väck blondinen,
 willst du nicht, so musst du doch!

Magistern
 Om någon ton ditt öra hinner,
 portamento

O bjud den eej att stanna dääär!
 Han viill till hjäärtat fram, och vägen nog han
 finner,
 ty sjäälv ur sjäälens djup en vilse suck han är.
 – Intet ljud?

Glunten
Intet ljud!

Magistern
Och intet ljus?

Glunten
Nej, intet ljus!

Magistern
Och inga apparanser?

Glunten
Nej!
Föör att väcka denna flamman
foordras minst en god basun,
eeller att man ringer samman
iinom hennes paulun.

Bägge
Ja, det är då själva fan till flicka, som ej vaknar,
fastän tvenne basar sjunga
allt vadstruparna förmå!
Och att vid ett sådant mankemang å hennes sida,
all uppmärksamhet å vår är slut,
det kan hon väl förstå!
Skrik, kära hjärtans, och skramla, ramla,
bara gå på!
Stampa i gatan och stoja, skoja!
dim. dim.
Värre ändå!

Glunten
Tyst . . . gardinen rörs . . . var tyst! . . . stå still!
sotto voce
Börja serenaden en gång till,
tag andra reprisen!

Magistern (Fortsätter serenaden.)
Om någon ton ditt öra hinner,
portamento

O bjud den eej, att . . .

Glunten
Förlåt mig, bror, men jag såg miste.
Allt är som förut!

Magistern
 Det sista band av ömhet briste . . .
 Sjusoverskaa . . . vet hut!

Bägge
 Sparka mot porten och storma, gorma, utan reson!
 Knacka på rutan och skräla, vråla, ingen pardon!
 Skvaallra nu i mor'n för hund och katt
 oom skandalen, som begicks i natt
 av "fullaa studenter"!

Glunt XIII Huru Gluntens svårmod, på "Äpplet", skinbras av Magisterns vårfantasier

Moderato

Glunten
 Bror, jag är ledsen vid livet, just jag,
 ledsen vid bråket och flärden!
 Ingenting finnes som är mig i lag,
 jag tar farväl utav världen.
 Ja, jaag vill dö,
 bäddaas i snö,
 glömmaa hur bitterr jag lider.

Magistern
 Käraaste du,
 intee ännu!
 Än koomma gyllene tider.

Glunten
 Ja men, bror,
 om du tror,
 är det reent åt fanders.
 Forna da'r
 var man karl,
 då var "etwas anders"!

Bägge
 Gutåår!

Magistern
 Snaart kommer våren. Re'n viindarnas troppar
 sjungande gå över staad, över laand.

Bägge
 lisarna brista och bööljan hon hoppar,
 lekfuull och fri mot sin älskaade strand.

Magistern
Då blir grönt i varendaste dal

Glunten
Lärkan drillar och göken han gal

Bägge
På var tuva ställs nu till en baal,
rätt gentil för en sådan lokal.
Dåå blir grönt i varendaaste daal,
lärkan drillar och göken han gal.

Glunt XIV Gluntens vigilans

Allegretto

Glunten
Nu har jag sprungit mig trött och fördärvad
ur hus och i hus kring helaste sta'n;
inte en skilling ändå är förvärvad
och redan lider det långt fram på da'n.
Nyss tror jag, slog hon tre.
Fem skall likviden ske.
Råd mig nu du, som är gammal och vaan!

Magistern
Säg mig först och främst din summas valöör,
borgenärns namn och slikt,
som denna saken röör!

Glunten
Feemtio riksdaler skaall jag likvidera
höökar Liljegren, och skuulle jag mankera,
göör han säkert allt att miig få chikanera,
ooch så får jag aldrig lååna något mera.
Det är säkert det!

Magistern
Lycklig deen, som inga värre björnar ääger
och vars skuld så litet vääger
på kreditens falska vååg!

Bägge
Femtio riksdaler etc. – Lycklig den etc.

Glunten
Rätt fatalt det här –
sotto voce

Gud vet vart det bär!

Magistern
Ja, du är då född på en lycklig dag!

Glunten
Jo, jag taackar jaag.

Glunt XV   **På Flustret en söndagseftermiddag under rötmånaden**
 tempo giusto

Glunten
Det är faasligt tomt i staden,
torg och gaator öde stå;
Ingen syns på promenaden,
ingen hiit åt Flustret gå.

Magistern
Sodavatten, mamsell.
Socker och saft! – Var så snäll!

Bägge
Det är faasligt tomt i staden,
torg och gator öde stå.

Glunt XVI   **Vid brasan på Magisterns kammare efter en stor middagsbjudning**
 Allegretto

Bägge
Huulda skymning, säänk dig neder
ööver våra trötta sinnen,
koom och gjut i vååra leder
viilans balsam –
O kom!

Magistern
Det är ljuuvt att vila
ad libitum

efter daagens strider,
låta taanken ila
hän mot bäättre tiiiider!
    rit

Glunten

Du, som binder fria anden
då ur hjärtats djup han talar,
usla kallprat, drag för fanden,
bort till dina granna salar!

Bägge

Ja, jordens kungar sku' aabdkera
och ministraarna reesignera,
oom de kunde, som vii, jouera
av sig själva – och litet mera.

ff   sotto voce

Glunt XVII Magisterns flamma

Andantino

Magistern

Aack, i Arkaadiien även jag har vaarit,
vaarit där läängee, varit där förgääves;
doock, när jag miinns deen gyllne tid som faarit,
äännu mitt bröst aav längtans suckar hääves.

Tiindrande stjärna,

f

stråalande täärna,

p

vaarföör, vaarföör fick jag ej bli kvaar?

cres.-dim

Brööt jag kasnskee emot gudars laagar?

Aack, mot määnskoors brööt jaag ej!

Bägge

Vaarföör, vaarföör fick jag (du) ej bli kvaar?

passionato

Vaarför, vaarför fick jag (du) ej bli kvaar?

Glunt XVIII Glunten flamma

Moderato

Glunten

En gång var jag mycket, mycket kär . . .

Magistern

Skål, min bror, för aalla gamla minnen!

Glunten

Jag var rik, som självaste de Geer . . .

Magistern
Klang! Gutår! – och fröjda dina sinnen!

Glunten
 Allt är slut. De lustar snöda
 längesedan äro döda;
 och min flammas rosenröda
 läppar redan upphört glöda.
rit.

Bägge
Nå, vad gör det?
dim dim
 Här skaa' vi sittaa den helaa guds da'n,
 stoppaa vår pipaa och vridaa vår kran;
 här seer du den, soom är gammaal och van
 båd' viid förtal och chikaan.
 Ja, det ge vi fan!
 Strunt uti skvallret och pratet i sta'n!

Magistern
 Ty vore du också så vit som en svan . . .
sotto voce

Glunten
 likaväl.
quasi parlando

Magistern
 så gjorde man dig till den värsta morjan.
sotto voce

Glunten
 Jaa, min själ!

Magistern
 Men nog vaar det hårt, att din friaareplaan
 så hastigt gick i kvav uppå tidens oocean.

Glunt XIX En kväll på kyrkogården

Andante

Glunten

Troor du ej, broor, när den tysta graven
sluuter oss i sin kalla famn,
taadlet skall trööttna att bryta staven
såå över ditt som Gluntens namn?

Magistern

Neej, kära du, det tror jag ej;
taadlet det tröttar aldrig, nej.

Glunten

Jaa, men om oockså de flesta döma
oomilt och hårt på vår döda mull,
nåågra för ooss skola säkert ömma
taa vårt försvar för vänskaps skull.

Magistern

Låångt förrän gräs på graven gror,
väännerna glömt oss, hedersbror.

Glunten

Säg inte så du! Om nu du doge,
säkert de illa vid sig toge.
De skulle ledas vid fröjd och gamman,
sörja dig bitterr allesamman.

Magistern

Ja, gubevar's! Det nekar jag ej.
Men huru länge? Var god och säj!

Glunten

Du gör dem orätt. Lita på mej,
de skulle länge sörja dej.

Bägge

Ja, gubevar's! etc. – Du gör dem orätt etc.

Magistern
 Nej, hör nu på
 en teckning utur vardagslivet!
 Du döör; och då
 berättas det – det är nu givet –
 posito så:
 Veet ni att Glunten äär icke mera?
 fz   fz

Han dog i natt . . . av slag.
 Fz   pp

Grunten (tankspridd)
 Vem, jaag?

Magistern
 Sorgsna, bestörta,
 fulla av oro,
 vännerna aalla skulle säga:
 Å, herre Gud, är det sant? Är han döder,
 vår vän, vår bror? Vad mitt hjärta det blöder!
 Nyss satt han bland oss så frisk och så röder
 och kvad en stump för de lyssnande bröder.
 Ack, fåfängt vi söka i norr och i söder
 en sådan kamrat.
 rit.

Ja, döden skjuter så blindvis, som Höder,
 och Loke skrattar, men Balder förblöder;
 och eken faller, som rankorna stöder.
 Men svampen frodas, som märgen föröder.
 Ack, fåfängt vi söka i norr och i söder
 en såådaan kamraat.
 rit.

De klagar så
 och dystra står
 och tycka livet ööde.
 De skiljas åt,
 gå var sin stråt
 kanske vid tårars flööde.
 De träffas se'n
 vid lampors sken . . .
 och minnas knappt den dööde.

Glunten
 Fy fan, så du fantiseraar och andas gravluft
 i livets vår!
 Tror du att man profeterar, för det man
 idel elände spår?

Magistern
 Säg vad du vill!
 Tiden din nog kurerar.

Bägge
 Men varför grääla så?
 Tiids nog vi fåå ändå
 veta, vem aav oss två
 sådant får bääst förstå.

Glunten
 Till dess lägga vi ad acta
 det här olyckliga ämnet, bror;
 dock vill jag på förhand sakta
 dig säga något, som knappt du tror.

Magistern
 Kanske ändå,
 om det sig stöder på facta.

Glunten
 Aajo, gu'nåsl Men var tyst som graven,
 p
 jag är av samma tro, som du.

Glunt XX Mötet i domtrappan

Vivace

Magistern
 Heejda dig, Glunten, stoppa farten!
 Vaarföre springer du så där?

Glunten (missmodig).
 Ååh, jag blir alltid rädd, så snart en
 söökande karl mig träffar här.

Glunten
 Viissa lokaler äro bra infama!
     vibrato
 Magistern
 Ja, såådana äro infama.
     fz

Glunt XXI Gluntens misstag
 tempo giusto

Glunten
 Minns du i fjool just deenna dagen?
 Gud sig förbaarme, deen var slem!

Magistern
 Åja, jag miinns hur duu betagen
 råkade påå . . . nog veet du vem!

Glunten
 Vad man ibland ändå . .

Magistern
 kan rusa på!

Bägge
 Fy fan!
 Visst vaa' vi lite moosi'a
 p

av neektar och ambroosia.
 Och eej så lite tiill ändå,
 då vi kunde göra så.
 cresc. f

Glunt XXI I Hemmarsch från Eklundshof med en bondspelman
 Allegro ma non tanto

Bägge
 Slutat för i dag! Se så ja, gubbar,
 Sempre sotto voce

nu skall smaka skönt att ta en lur.
 Kors, så många stenar, hål och stubbar!
 Trillar ingen kull, så är det tur.

Magistern
 Ä' nu alla meed då?

Glunten
Finns här inga flera?

Magistern
Säg, hur många ä' vi?

Glunten
Fem, om jag ser rätt.

Magistern
Du och jag och Nystedt . . .

Glunten
spelman och – vem mera?

Magistern
Jo, medikofilarn.

Glunten
Då är det kompletts.

Bägge
Slutat för i dag! Se så ja, gubbar.
cresc.
nu skall smaka skönt att ta en lur.
cresc. f

Glunt XXIII Anklagelsen

poco allegretto

Jag är oroolig i själ och i sinne.
Vart skall det vääl taga vägen till slut?
Händer iblaand att jag ensam är inne,
är det som roopade någon: kom ut!
Och som jag tycker,
sotto voce

någon mig rycker
sakta i aarmen bort till min syrtut.
Men på fasonen,
som han har, och på den tonen,
varmed han lockar mig ut, den dämonen,
känner jag igen en viss bekant från trettisju –
Det är du!

f

Magistern (rörd)
 Var så min vänskap
 dig blott till men?
 Var all vår glädje
 villande skeen?
 cresc. dim.

O, så förlåt mig!
 Jag ville väl,
men gjorde illa –
farväl! Farväl!

Glugnen
 Nå så besitta mig, gråter han inte han,
 p
 den juvenaalen!

Magistern
 Och skall ej lee, förr'n han dig gratulera får till kameralen.
 p

[Samtidigt]
 Glunten
 Nå så besitta etc.
 f
 Magistern
 dig gratulera får till kameralen.
 f

Glunt XXIV Efter kamral-examen

tempo di menuetto

Glugnen
 Så jaa, min heedersbroor, nu är man såverad,
 exaamineerad och – vad tycks? – approberad,
 post toot discriiminaa inlupen i hamnen . . .
 Ja, Guud ske taack och loov, kom tag mig i famnen!

Bägge
 Post toot discriiminaa inlupen i hamnen . . .
 f
 Ja, Guud ske taack och loov, kom tag mig i famnen!

Glunt XXV Examens-sexa på Eklundshof

Allegro vivo

Magistern:

Kaalle!

f. Con romoreggiamenté

Glunten:

Jaanne!

f

Magistern:

Kyypare!

Glunten:

Hör opp du!

Magistern:

Heerr Schy ...

Glunten:

Peetter!

Magistern:

Hääär är han!

Glunten:

Ptro' stopp du!

Magistern:

Buga dig djupt, din sjutusan!

Glunten har ta't kameraln.

Glunten: (till kyparen)

Vi ska' sexa, men varken däriinne i salen.

Allegro comodo

ej heeller i smårummen eeller på svalen,
 och iinte på vindskammarn, eej på balkongen,
 men juust här i trädgår'n, i gräsgrööna gången.

Magistern:

Peetter!

f. allegro vivo

Glunten:

Spraang han?

f.

Magistern:
Heejda dig!

Glunten:
Stå still du!

Magistern:
Bööckling ...

Glunten:
bloommor ...

Magistern:
räättika ...

Glunten:
och sill du!

Magistern:
Nej, ge nu riktiga order, annars så bär det på
tok.

Glunten:
Du skall duuka, men prydligt, min kääraste Petter,
Allegro comodo

med bloommor på bordet och bruutna servetter
och räättika, böckling och reenstek med mera
och een butelj öl och en ditoo madera.

Bägge:
Sääätta vi oss här?
Eeller kanske där?
Ja, där i trädens skugga slå vi oss i ro. Ack
dim   cresc.

(de lägger sig i gräset)

Bägge:
Här är gudagott att vara,
fp   Larghetto cantabile

o, vad livet dock är skönt!
Hör vad fröjd från fåglars skara,
se, vad gräset lyser grönt!
Humlan surrar, fjäriln prålar,
cresc   dim

lärkan slår i skyn sin drill,
 cresc   dim
 och ur nektarfyllda skålar
 dricka oss små blommor till.

(kyparen kommer med sexan)

Glunten:
 Där ha vi Petter!
 Allegro vivo

Magistern:
 Stååtligt kalas!
 f

Rena servetter ...

Glunten:
 sliipade glas ...

(de sätter sig till bords)

Magistern:
 Nå ja, denna sexan tycks ju vara utan vank
 un poco meno allegro
 sempre quasi parlano

smöret färskt och sötmjölkosten ...

Glunten:
 smakar bra, men luktar illa.
 sempre quasi parlando

Magistern:
 A tvi fan, så dåligt brännvinn, det var bara lank!
 Kasta flaskan ned i gräset!

Glunten:
 Ja, men akta pulsatilla!
 cresc.

Alkohol och sippor passa ej ihop.

Magistern:
 Nej men!
 Rättikan är god.

Glunten:
 Jaså!

Magistern:
Se här en skiva!

Glunten:
Nej jag tackar.
Den jag åt för åtta da'r sen' ...

Magistern:
Känns den kanske än?
Nå, så ät kotletter!

Glunten:
Kors, jag äter så att svetten lackar.
Ser du på balkongen?
sotto voce

Magistern:
Nej!
sotto voce

Glunten:
Se dit, där Lotta står!

Bägge:
Kors, så pittoreska vyer ifrån denna lilla grotta!
pp

Glunten:
Ser du?

Magistern:
Ja!

Glunten:
Stå still!

Magistern:
Se nu du!

Glunten:
Slå i öl – gutår!

Magistern:
Aj, nu går hon.

Glunten:
Det var skada.

Bägge: (ropande efter henne)
Skål för dina strumpor, Lotta!

Magistern:
Blev hon ond?

Glunten:
Nej, gu' bevars!

Magistern:
Hur smakar din kotlett?
Min är torr ...

Glunten:
Precis som min ...

Magistern:
Och flottig sen – så i madera!

Glunten:
Tacka vill jag böckling!

Magistern:
Poh! Nu börjar jag bli mätt.
Se här kommer kyparn ...

Glunten:
Nå, vad nu då!

Magistern:
Få vi ändå mera?

Bägge: (då de få se ett fat med bakelser)
Bakelser – fy hundra!

Glunten: (till kyparen)
Är du tokig eller ...

Magistern:
Gå!

Bägge:
Gå så långt som pepparn växer!

Glunten:
Sådant kan du ge novischer.
Skaffa hit cigarrer!

Magistern:

Fort!

Bägge:

De bästa du kan få ...

Magistern:

Cuba, numro ...

Glunten:

Skål, magister! Skål i botten!

Magistern:

Morgens Fischer!

Skål (de klingar och dricker) ... jaha!

Inte var det här madera.

Glunten:

Tvi! Vad är det för en mölja?

Magistern:

Ja, det vet Gud ...

Glunten:

och kyparn ...

Magistern:

Det går lika bra!

Låt din fantasi blott lägga druvans eld
i Fyris bölja.

Skål!

Glunten:

Jag tror vi brodda med en halva?

Magistern:

Nå så kör!

Skål för äkta juvenaler!

Glunten:

Skål för dem av gamla stammen!

Drick i botten!

Magistern:

Å ja!

Glunten:
Så ja; det är som sig bör.

Magistern:
Tack nu, Glunten!:!

Glunten:
Tack!

Magistern: (reser sig från stolen)
Quod felix faustumque ...

Glunten: (avbryter)
Amen, amen!

Magistern: (rörd, håller tal)
Måtte du med tiden ...

Glunten: (generad, avbryter ständigt)
Tyst!

Magistern:
få njuta ...

Glunten:
Tig!

Magistern:
Tig själv!
all den sällhet ...

Glunten:
Tralalala!

Magistern:
som din varma ...

Glunten:
Tralalala!

Magistern:
vänskapsfulla själ förtjänar.

Glunten:
Var så god och repetera!

Magistern:
Och om lyckan dig förläner ...

Glunten:
Jaså – blir det ändå mera?

Magistern:
sina allra bästa håvor, glöm dock icke din
Magister!

Bägge:
Skål, min hedersbror!

(de kastar sig ned i gräset. Glunten somnar)

Magistern:
O, hur stilla solen sjunker ned vid Rickombergas lunder!
Andante pastorale

Kom och lägg dig här i gräset! Tyst, jag hör det gro.
Du är trött av dagens strider. Här är båddat, tag en blunder!
Se, kring sängen små blåklockor ringa dig i roo.
En gång, efter större strider, får du vila här inunder.
Men, då ringa andra klockor, Glunten, vill du troo?
Ah, han sover. Lätt förgätna äro livets bästa stunder,
när vår ande vinkas dit, där ljusa drömmar boo.

(Magistern börjar även bli tung. Allt är tyst en stund)

Magistern: (halvsovande)
Det var strunt till examen han tog till slut.
sotto voce

Glunten: (som vaknat under tiden)
Å hut!
fz

Glunt XXVI Impromtu-balen

tempo di ballo

Magistern
Plats, go' herrar, plats! Nu börjar balen.
Se brylån, så stor och så fornäm!

Glunten
Sätt den där på golvet, mitt i salen;
det är centrum i vårt solsystem.

Magistern
Vid dess sken vår lilla värld skall lysas upp:
varje dam, varje dam är en himlakropp.

Bägge

Vid dess sken vår lilla värld skall lysas opp:
f
varje dam är en himlakropp.

Glunt XXVII   Slottsklockan

Allegretto con moto

Bägge

Höör, höör sloottsklockans tooner i stiillaa kvääll!
Aack, soom äänglar de svääva från ryymdeen need;
maanaa tiill böön och på daarrande viingaars paar
fööraa bäävande den upp till Allfaadeers troon.
ff

Glunten

Oo, näär höör jag väl ååter er skääraa klaang?
Kaanskee aalu? Mig tyycks, att I ljuudeen såå.

Bägge

Aack, meen föör aalltid från eer en förklaaraad toon
cresc.

leeveer djuupt i min själ, varhelst min koosaa bääär.
ff

Glunt XXVIII   Gluntens reskassa

tempo giusto

Magistern

Sätt dig nu och räkna över
plus och minus, kära vän!
Säkert mera du behöver.

Glunten

Å nej men!

Magistern

Prata bara inte!
fz

Glunten (tar fram sin plånbok)
Se då! Här är en på hundra,
fz

tre på sex och trettitvå,

två på två. . . jag må väl undra. . .

Magistern
Vad på då?

Glunten
om det ej blir över.
fz

Magistern
Ack en sådan toker! Tacka,
fz

om det räcker jämt och nätt!
Hundra banko är en hacka.

Bägge
Mycke' rätt!
parl.

Glunt XXIX   Avskedet på Flottsund

Glunten
Farvääl, magister! – Denna gången är tyst i saalen på Flottsund.
recitativo

På traappan jublar icke sången av väännerna från Oodinslund.
Vid Knääppingen, där Vasaborgen sist sköönjdes mellan parkens träd,
jag tvaang dem lämna mig och sorgen ooch vända om. – Men duu for med.
Farväl!

Magistern
Har du så bråttom, min käraste du?
Allegro agitato

Kan du ej stanna en stund till ännu?

Glunten
Bed mig ej längre! Jag får ingen ro,
förr än jag väl är förbi Löfstabro.

Magistern
Nå så i Guds namn farväl, din barbar!

Glunten
Halva mitt liv, om jag finge bli kvaar!

Bägge

Ack, den som kunde få bygga och bo
där bort på stranden vid Vårdsätra! – Ptro! –
Räck mig din hand och lova, innan du (jag)
begynner färden,
att du mig skriver till, varhelst du är.
Farväl!
cresc.

Gud vet, när vi härnäst få se varandra här i världen!
fz

Ack, våra banor skiljas åt just här.
Farväl!
cresc.

Magistern

Nej hååll!
Jag far väl med till Aalsike.
recitativo

Glunten

Hedersmagister, vad är det jag hör?
Allegro vivace

Ah, om du visste vad detta mig rör!

Bägge

Ptro! Ptro! – Se så, köör!
f

Glunt XXX Magisterns monolog, efter Gluntens avresa från Alsike

Andante, ma non troppo

Magistern

Ack, vaad vårt liv är eländigt!
Finns någon fröjd på vår jordiska strååt,
som ej börjas med stååt
och så ändas med grååt? –
Nämnn en sällhet, som varar beständigt!